

brød i bunden og så et stykke pålæg og så lidt pynt på den ene led og så på den anden led. Og når det så har ligget i madpakken i 3 timer, er det løbet sammen og ser ligedan ud det hele, og det smager faktisk ikke særlig godt. Men man kan egentlig godt sammensætte en madpose på andre måder end den dér, og det var der mange danskere der kunne lære.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Fødevareministeren går jeg ud fra ønsker ordet.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):
Jeg vil godt takke for den debat, der har været her i dag, for de mange positive bemærkninger, der er faldet om redegørelsen »Fødevarer som offentligt anliggende«, og også de mange bemærkninger, der er gjort til en række af de konkrete forslag, der er i fødevareredegørelsen.

Det er jo nok karakteristisk, at der er partier, der har hæftet sig ved, at det var en meget omfattende redegørelse, og at ministeren ville få meget travlt med at realisere de mange gode tanker, der er i redegørelsen. Og så er der andre partier, der har efterlyst dele i redegørelsen og har spurgt: Hvorfor var der f.eks. ikke noget mere om WTO og EU? Og det kan jeg godt sige, at det var der ikke, fordi det var der mere af i den fødevarerhvervspolitiske redegørelse, der blev lagt frem sidste år, og der er jo ikke nogen grund til at gentage de gode ting, der allerede har været sagt i én redegørelse.

Der har også været en del bemærkninger om et af de lovforslag, som for øjeblikket er til behandling. Og uden at foregribe de politiske forhandlinger, som foregår på nuværende tidspunkt, vil jeg da godt sige omkring offentliggørelsesstrategien, at noget af det, der er pointen i den nye strategi, jo netop er, at det ikke kun er dem, der har gjort noget dårligt, der bliver omtalt, men at der simpelt hen offentliggøres resultatet fra alle dem, man har været at besøge. Og det betyder jo også, at man derigennem i realiteten også laver en form for graduering af det, man har set de pågældende steder.

Jeg har været en smule forbavset over diskussionen om økologi. Det har undret mig lidt, at der fra nogle partiers side har været en aggressivitet i forhold til selve økologien. Vi taler jo altså stadig væk om en forsvindende lille del af den produktion, der foregår. Vi taler stadig væk om et forsøg på at anvende andre produktionsmåder end de kendte.

Det er jo ikke sådan – og det tror jeg i hvert fald ikke gælder mange af dem, som støtter, at der også skal være plads til en økologisk udvikling – at vi mener, at det, der er opnået omkring økologien, er ideelt. Det er dertil, vi er nået med regler i dag. Der er regler, der er gode. Der er regler omkring dyrevelfærden, som jeg er sikker på vi bliver nødt til at få strammet op i den kommende tid.

Jeg må sige, at jeg undrede mig meget over, at Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Ole M. Nielsen, ikke havde et ord tilovers for dyrevelfærd, da han talte om økologien, men hæftede sig ved helt andre ting. Det er som bekendt en del af det koncept, som ligger bag ved den økologiske tankegang.

Jeg er enig med dem, der siger, at økologimærket i sig selv ikke er et kvalitetsmærke. Det er det ikke. Det er en valgt produktionsform, og det har i allerhøjeste grad at gøre med at beskytte miljøet. Derfor ligger der jo også i det forslag, vi har til behandling, omkring en ny strategi for kvalitet, at det nye kvalitetsmærke også kan tildele økologiske varer, fordi der her vil være nogle andre parametre end dem, der indgår i de produktionsregler, der er gældende for økologien.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg har nævnt tidligere om undersøgelsen på KVL. Det er tydeligt i den redegørelse, der kommer fra forskerne, at de har fundet adskillige ting, som de siger tyder på, at der er tale om produkter, der vil være sundere, men de synes ikke, at deres videnskabelige grundlag er godt nok.

Jeg tror, det især var hr. Jørn Jespersen, der spurgte til de små producenter, og her vil jeg godt pege på innovationsloven, som vi jo traf beslutning om sidste år, og som træder i kraft, lige så snart Kommissionen har godkendt den. Heri ligger i meget høj grad en håndsrekning til de mindre virksomheder. Det var jo en af de debatter, vi havde her i salen, fordi de store virksomheder ikke mere vil kunne få tilskud til solo-projekter, sådan som de kunne under produktionsudviklingsloven, som innovationsloven erstatter.

Jeg skal med hensyn til de forskellige bemærkninger, der er givet omkring de funktionelle fødevarer, henvise til side 36 i redegørelsen, hvor regeringens holdning til funktionelle fødevarer står beskrevet meget klart.

Det, der offentligt har været en diskussion om, er nemlig, som en af ordførerne nævnte det, om man kan tillade sig at sige, at man faktisk